திருவரங்கம் பெரியகோயில்

வித்வான், நியாய சிரோமணி, சொல்வேந்தர் பிள்ளைலோகம்
ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்தலசயனத் துறைவார் ஸ்வாமி

கோயிலுக்குச் செல்வோம் வாரீர்:— பகவான் அர்ச்சை உருவத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் ஸன்னிதிகளைக் கோயில்கள் என்று சொல்லுகிறோம். ஆழ்வார்களும் ஆண்டாளும் கோயில் என்ற சொல்லை 'ஸன்னிதி' என்ற பொருளில் பலமுறை பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். ஆனால், கோயில் என்ற சொல் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் தனிச் சிறப்புபெற்று விளங்குகிறது. 'ஸ்ரீரங்கம், திருப்பதி, காஞ்சீபுரம் ஆகிய மூன்று திவ்ய தேசங்களையும் சேர்த்துக் 'கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில்' என்று பெரியோர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். 'கோயில்' என்ற சொல் ஸ்ரீரங்கத்திற்கே சிறப்புப் பெயராக இருக்கிறது. ஆகலால், ஸ்ரீரங்கத்தைக் 'கோயில்' என்றும், மற்ற கோயில்களை 'ஸன்னிதிகள்' என்றும் நாம் குறிப்பிடலாம். ஸ்ரீரங்கத்திற்குச் செல்லவேண்டும் என்று பாரித்திருப்பவர்கள் பலர் உள்ளனர். கோயிலுக்குச் சென்றதாகவே நினைத்துக் கொண்டு இக்கட்டுரை வாயிலாகத் திருவரங்கனின் பெருமைகளை உணரலாம் வாரீர்!

என் பள்ளி கொண்டீர் ஐயா!:—வயது முதிர்ந்தால் படுத்திருக்கத்தோன்றும்; அயர்வு இருந்தாலும் படுக்கத் தோன்றும். அரங்கா! நீ படுத்திருக்கக் காரணம் என்ன? பிராட்டியும் கூசிப் பிடிக்கும் உன் மலரடியால் உலகத்தை அளந்தாயே! அது களைப்போ! குலக்குமரா! காடுறையப் போ என்றவுடன் தந்தை சொல்காக்கக் கரடு முரடான காடுகளில் மெல்லடி நோவ நடந்து சென்றனையே! அது அயர்வோ! விடிவாறே எழுந்திருந்து ஆநிரைகளை ஓட்டிக் கொண்டுக் காடுகளில் அலைந்தாயே! அத்துயர் தீர ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறாயோ! யார் அழைப்பார்; யாருக்கு என்ன நன்மை செய்யலாம் என்று யோக நித்திரையில் இருந்து கொண்டு சிந்திக்கின்றாயோ! வைகுண்டத்தை விட்டுப் பாற்கடலுக்கு

வந்தாய் ! திருப்தி இல்லை! பாற்கடலை விட்டுப் பூமியில் பல முறை அவதரித்தாய் ! மனநிறைவு இல்லை. திருவரங்கத்திலும் வந்து படுத்திருக்கிறாய் ! நம்மாழ்வார் பெரியாழ்வார் ராமாநுஜர், மணவாள மாமுனி போன்ற மஹாத்மாக்கள் எவரேனும் இருக்கின்றனரா ? அவர்களின் உள்ளங்களில் இடம் கிடைக்குமா என்று ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறாயோ ! அண்டியவர்களை விடவொண்ணாத ஸௌந்தரியத்தைக் காட்டிக் கொண்டு சயனித்திருக்கிறாயே ! உன் திருவுள்ளம் தான் என்ன ? உன் மனந்தான் என் நினைந்திருக்கிறாய் ! சொல். ஏன் பள்ளி கொண்டீர் ஐயா !

கங்கையிற் புனிதமாய காவிரி :—'க' என்ற எழுத்தில் தொடங்கும் கங்கை, காயத்ரி, கீதை என்னும் சொற்களுக்குத் தனிப் பெருமை உண்டு. மூன்றும் புனிதப் பொருள்கள். கங்கையில் நீராடினால் புண்ணியம் என்பர் பலர். கங்கை நீரைச் சிறிதளவு பருகினாலும் பாவம் தீரும் என்று சிலர் சொல்லுவர். புண்ணிய நதியாகிய கங்கையைப் பார்த்தாலே பாவம் தொலையும் என்பர் மற்றும் சிலர். 'கங்கை' என்று சொன்னாலே தீவினைகள் அகலும் என்பதைப் பெரியாழ்வார் 'கங்கை கங்கையென்ற வாசகத்தாலே கடுவினை களைந்திடு கிற்கும் கங்கை' என்று அருளிச் செய்கிறார். பகவானுடைய 'ஸ்ரீபாத தீர்த்தம்' என்பதால்தான் கங்கைக்கு இவ்வளவு ஏற்றம் ! பால் உயர்ந்த பொருள்தான். தகுதியற்ற பாத்திரத் தோடு தொடர்பு ஏற்படும்போது பாலும் மதிப்பிழக்கிறது. உணவில் தலைமயிர் விழுந்திருந்தால் அவ்வுணவு உண்ணத் தகுதியற்றது. ஒருவர் தலையில் வைத்துக் கொண்ட மலர் மற்றவருக்குப் பயன்படுவதில்லை. மிகவும் புனிதமான கங்கைக் கும் உருத்திரனின் கேச ஸம்பந்தம் பெற்றதால் தூய்மை சிறிதளவு குறைந்து விட்டதாம். ஆனால் தென்னாட்டில் நீர்வளம் குறையாமல் பெருகி வரும் காவேரி கங்கையை விடப் புனிதமானது. காவேரிக்கு எப்போதும் அரங்கனின் திருவடி ஸம்பந்தம் இருக்கிறது. பகவான், அல்லது பாகவதர் களோடு நிலையான தொடர்பு கொண்டவர்களுக்கு உலகில்

எந்நாளும் பெருமை உண்டு. திருவரங்கனின் திருவடிகளின் தொடர்பு காவேரிக்கு என்றும் உள்ளதால் 'கங்கையிற் புனித மாய காவிரி' என்கிறார் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.

பதின்மர் பாடும் பெருமாள் :—ஆழ்வார்கள் பதின்மர்' பன்னிருவர் என்றும் கூறுவதுண்டு

'பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் புகழ்மழிசை
அய்யனருள் மாறன் சேரலர் கோன்—துய்யபட்ட
நாதன் அன்பர்தான் துளிசுற்பாணன் நன்கலியன்,
ஈதிவர் தோற்றத் தடைவாமிங்கு'

என்று ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் ஆழ்வார்கள் பதின்மரையும் கூறி அவர்கள் அவதரித்த வரிசை முறையையும் கூறுகிறார். பிராட்டியின் அவதாரமே ஆண்டாள். அவளும் எம்பெரு மானைப் பாடி இருக்கிறாள். ஆனால், ஆண்டாள் பெண் இனம். மதுரகவிகள் நம்மாழ்வாரின் சீடர், அவரை மதுரகவி யாழ்வார் என்று சொல்லுவதுண்டு. அவர் நம்மாழ்வாரின் பெருமைகளையே பாடினார். பதின்மரோடு இவ்விருவரையும் சேர்த்து ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் என்று வழக்கும் உள்ளது. பொய்கையார் தொடங்கித் திருமங்கையாழ்வார் முடிய ஆழ்வார் பதின்மரும் திருவரங்கனின் பெருமைகளில் ஈடுபட்டு அவனைப் பாடியுள்ளார்கள். மற்ற எம்பெருமான்களை இருவர், மூவர், நால்வர், எண்மர், ஒன்பதின்மர் என்று சில ஆழ்வார் களே பாடியுள்ளார்கள். பதின்மரும் பாடும் பெருமை பெற்ற வர் திருவரங்கச் செல்வனார். அதனால் அவரைப் 'பதின்மர் பாடும் பெருமாள்' என்று ஆசாரியர்கள் பெருமையோடு அழைப்பார்கள்.

நடையழகா நம் பெருமாள் :—எம்பெருமானை 'சதுர்கதி:' என்று விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் குறிப்பிடுகிறது.

பகவானின் நடைக்குக் காளை, யானை, புலி, சிங்கம் ஆகிய நான்கு மிருகங்களின் நடைகளை வால்மீகி முனிவரும், ஆழ்வார் களும் உவமையாகக் காட்டியுள்ளார்கள். காளையின் நடை செருக்கு நடை, யானையின் அசைவுநடை பெருந்தன்மையால

நடை, குறி பார்த்துப் பாய்ந்து வெற்றி கொள்ளும் நடை புலியின் நடை. காம்பீர்யம் நிறைந்த நடை சிங்க நடை. பகவான் ராமனாகவும் கிருஷ்ணனாகவும் அவதரித்த காலத்தில் நடந்து இத்தகைய நடையழகுகளைக் காட்டினான். அர்ச்சாவதாரத்தில் நம் பெருமாளிடத்திலேயே இந்த நடையழகுகளை ஸேவிக்கலாம் என்று ஆசாரியர்கள் கூறி விட்டார்கள். இன்றைக்கும் ஸ்ரீரங்கத்தில் நடையழகு மிகவும் விசேஷம். ஆதலால் நடையழகர் நம் பெருமாள்.

கரும்பும் சுரும்பும் :— தேனிருக்குமிடத்தில் சுரும்புகள் (வண்டுகள்) சூழ்ந்திருக்கும். இனிமை நிறைந்த இடத்தில் வண்டுகள் நிறைந்து ஒலிக்கும். ஆழ்வார்கள், சயனித்திருக்கும் எம் பெருமானைக் 'கரும்பு' என்பார்கள். ஒரு பொருள் இனிப்பாக இருந்தால் 'கரும்பு போல் இனிக்கிறது' என்பர். 'தேனும் பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகி' என்கிறார் ஆழ்வார். கரும்பைக் கன்னல் என்றும் கூறுவதுண்டு. ஆசாரியர்களை 'அறுகால் சிறு வண்டாகப் பெரியோர்கள் கூறுவார்கள். ஆழ்வார்களும் ஆசாரியர்களும் திருவரங்கத்தில் நிலையாக இருந்து கொண்டு, பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்து ஏத்தினர். கரும்பில் உள்ள இனிய சுவை வண்டுகளை ஈர்க்கும். எம் பெருமானின் கல்யாண குணங்கள் ஆழ்வார்களையும் ஆசாரியர்களையும் ஈர்த்தன. அரங்கமா கோயில் கொண்ட கரும்பு திருவரங்கன். சுரும்பர் ஆசாரியர்.

வாரி வழங்கிய வள்ளல் :— கொடுக்கத் தக்க பொருளையே வள்ளல் கொடுப்பான். வேண்டக் கொடுப்பவனும் வள்ளல்; வேண்டிக் கொடுப்பவனும் வள்ளல். அரங்கன் மாவள்ளல்; தன்னையே கேட்டாலும் தன்னைத் தானே கொடுப்பவன். தனக்கே உரியதும், கொடுக்க முடியாததுமான பொருளை வள்ளல் கொடுப்பானோ! அரங்கன், கொடுத்தான். இவ்வுலகும் மற்ற உலகங்களும் பகவானுடையவை. அவற்றைப் பெற்றிருக்கும் தகுதி உடையவனும் அவன் ஒருவனே. அதனால் பகவானை 'உபய விபூதி நாயகன்' என்பர்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸாம்ராஜ்யத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்கும் நிலை ஸ்ரீ ராமாநுஜருக்குக் கிடைத்தது. திருவரங்கப் பெருமாளரையர் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து ஸ்ரீ ராமாநுஜரைத் திருவரங்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அது திருவரங்கனின் நியமனம்! சிறந்த மரியாதைகளோடு ஸ்ரீராமாநுஜர் வரவேற்கப் பட்டார். அரங்கன் ஸ்ரீராமாநுஜருக்கு உபய விபூதிகளையும் காக்கும் பொறுப்பைக் கொடுத்து மகிழ்ந்தான்; அருகிலிருந்து கொண்டு கைங்கர்யம் (தொண்டு) செய்யுமாறு பணித்தான். அந்நாளிலிருந்து ஸ்ரீ ராமாநுஜர் 'உடையவர்' (உபய விபூதியையும் உடையவர்) என்று போற்றப் படுகிறார். தனக்கே உரிய நித்ய விபூதி, லீலா விபூதிகளை ஸ்ரீ ராமாநுஜருக்குக் கொடுத்த மாவள்ளல் திருவரங்கச் செல்வனார்.

அரங்கனும் ஆழ்நாடனும் :— 'பராங்குச பரகால யதிவராதிகள்' என்ற வார்த்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிடையே அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், இராமாநுசன் ஆகிய மூவரையும் குறிப்பிட்டாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவ மஹாசாரியர்களைக் குறிப்பிட்டதாகும். யதிவராதிகள் என்பதால் நம் மணவாள மாமுனிகளும் கூறப்படுகிறார்.

நம்மாழ்வார் நம்பெருமாளைப் பற்றி திருவாய் மொழியை அருளிச் செய்தார். திருமங்கையாழ்வார் அத்தமிழ்மறைக்கு ஆறு அங்கங்களாக திவ்யப் பிரபந்தங்களை அருளிச் செய்தார். திருவரங்கனுக்கு ஸன்னிதி மண்டபம் ப்ராகாரங்களை நிறுவினார். அத்யயன உத்ஸவத்தை ஏற்பாடு செய்தார். ராமாநுஜர் உபயவேதாந்தங்களையும் காப்பாற்றி வளர்த்துக் கொண்டு, திருவரங்கனின் கைங்கர்யங்களை வகுத்து என்றென்றும் நடைபெறுமாறு செய்தார். மணவாள மாமுனிகள் பகவத் விஷய காலக்ஷேபம் ஸாதித்து நம் பெருமாளைக் கேட்க வைத்தார். ஸ்ரீரங்கத்தை நினைக்கும் போது கலியன் செய்த கைங்கரியமும், குறையல் பிரானடிக்கீழ் விள்ளாத அன்பனாகிய ராமாநுஜரின் தியாகங்களையும் ராமாநுஜருடைய மறு அவதாரமாயவதரித்து அரங்கனுக்கும் ஆசார்யனான மணவாள மாமுனிகளும் நினைவுக்கு வருவது இயற்கை தானே! ★